

STRATEGIA

ZAŁĄCZNIK 2.

WNIOSKI Z DIAGNOZY NA POTRZEBY
OPRACOWANIA STRATEGII ROZWOJU MIASTA
RZESZOWA DO 2035 ROKU

2035

Demografia _____	3
Warunki i jakość życia mieszkańców, usługi publiczne i infrastruktura społeczna _____	4
Gospodarka _____	6
Turystyka i wizerunek miasta _____	8
Transport i komunikacja _____	9
Infrastruktura techniczna _____	10
Dziedzictwo kulturowe _____	11
Środowisko i adaptacja do zmian klimatu _____	12
Kapitał społeczny i aktywność obywatelska _____	14
Polityka społeczna i bezpieczeństwo publiczne _____	15
Polityka przestrzenna _____	16
Ótoczenie zewnętrzne _____	18

Przedstawione Wnioski stanowią wynik prac nad diagnozą sytuacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej miasta Rzeszowa. Zgodnie z art. 10e ust. 3. ustawy o samorządzie gminnym, są one integralną częścią dokumentu Strategii Rozwoju Miasta Rzeszowa do 2035 r.

Wnioski zawierają zbiór najistotniejszych zidentyfikowanych w trakcie prac nad diagnozą zjawisk, procesów oraz problemów wpływających na rozwój miasta. Formułują także wstępne zalecenia dotyczące prowadzenia polityki rozwoju miasta.

Wnioski stanowiły materiał wyjściowy, który posłużył w sformułowaniu polityki rozwoju miasta Rzeszowa w perspektywie najbliższej dekady. W szczególności pozwoliły określić cele strategiczne rozwoju miasta oraz kierunki działań. Posłużyły również do opracowania modelu struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz ustaleń i rekomendacji w zakresie polityki przestrzennej miasta Rzeszowa.

Demografia _____

- Na przestrzeni ostatnich lat Rzeszów charakteryzował się dynamicznym wzrostem liczby ludności. Jest to wynik poszerzenia granic administracyjnych miasta, ale również migracji. W latach 2014-2023 liczba ludności miasta wzrosła o niecałe 7%.
- Faktyczna liczba mieszkańców miasta jest wyższa, niż ujęta w oficjalnych danych. Według m.in. analiz MPWiK Rzeszów dotyczących zużycia wody, szacuje się, że miasto zamieszkuje ponad 210 tys. mieszkańców. Różnice między danymi wynikają m.in. z braku obowiązku meldunkowego. Rzeszów, jako największe miasto w regionie o rozwiniętym i atrakcyjnym rynku pracy oraz jako miasto akademickie, przyciąga nowych mieszkańców, którzy często nie są ujmowani w oficjalnych statystykach.
- Rzeszów boryka się z problemem suburbanizacji, czyli wyludnianiem centrum miasta na rzecz jego obrzeży (migracje wewnętrzne), głównie na osiedla przyłączone po roku 2006, oraz tereny sąsiednich gmin (migracje zewnętrzne).
- Miasto zaczyna się charakteryzować zastojową strukturą wieku, co świadczy o starzejącym się społeczeństwie. Wzrasta liczba osób w wieku poprodukcyjnym, w stosunku do przedprodukcyjnego.
- Rzeszów posiada dodatni przyrost rzeczywisty. Ubytek ludności odnotowują „stare” osiedla mieszkaniowe, natomiast przyrost – „nowe”, położone na obrzeżach miasta.
- Największy udział osób w wieku senioralnym zamieszkuje centralnie położone osiedla Rzeszowa. Natomiast najmłodsza część rzeszowian mieszka głównie na jego obrzeżach oraz na dynamicznie rozwijających się osiedlach, tj. Drabinianka, Kotuli, Zawiszy Czarnego.
- Wybuch wojny w Ukrainie zwiększył liczbę migrantów na terenie miasta, głównie młodych kobiet z dziećmi. Zmiana liczby migrantów jest bardzo dynamiczna i stale ulega wahaniom. Brak jest dostępnych konkretnych danych obrazujących to zjawisko na terenie miasta, a tym bardziej brak możliwości oszacowania przyszłych zmian.
- Prognoza demograficzna wg GUS zakłada wzrost liczby ludności miasta do roku 2050 o około 4%, tj. 206 063 osób , natomiast całej ludności rezydującej w Rzeszowie – o 23%, tj. 243 590 mieszkańców .
- W związku z różnicami między danymi dotyczącymi obecnej liczby ludności, należy przyjąć, iż Prognoza ludności rezydującej dla Polski na lata 2023-2060, jest bardziej zasadna i wiarygodna przy określaniu liczby przyszłych mieszkańców Rzeszowa.
- Prognoza zakłada, że przybędzie mieszkańców w wieku senioralnym, przy jednoczesnym minimalnym zmniejszeniu się liczby dzieci. Wskazuje to na starzenie się społeczeństwa w perspektywie przyszłych lat.
- Starzenie się społeczeństwa wymaga rozwijania usług kierowanych do seniorów. Wśród nich wyróżnić można dwie grupy osób. Są to seniorzy młodszy, nadal aktywni społecznie, często również zawodowo, wymagający zapewnienia im możliwości realizacji ich pasji i aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym miasta. Wydłużenie i poprawa jakości życia skutkuje zwiększeniem liczby seniorów starszych,

wymagających, jako osoby o szczególnych potrzebach, specjalnej opieki, a także odpowiednich rozwiązań infrastrukturalnych, transportowych czy w zakresie kształtowania przestrzeni publicznych.

Warunki i jakość życia mieszkańców, usługi publiczne i infrastruktura społeczna

- Wraz ze wzrostem liczby ludności miasta oraz poszerzeniem jego granic administracyjnych, na terenie Rzeszowa następuje dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego.
- Zakładany wzrost liczby ludności potęgować będzie koniunkturę na mieszkania, w związku z czym konieczne będą nowe tereny inwestycyjne pod budownictwo mieszkaniowe oraz infrastrukturę społeczną, techniczną czy komunikacyjną.
- Na terenach mieszkaniowych dominuje zabudowa jednorodzinna, która głównie zlokalizowana jest na obrzeżach miasta. Zabudowa wielorodzinna występuje w dużej mierze na osiedlach w obrębie starych granic administracyjnych Rzeszowa. Tam również występuje największa gęstość zaludnienia. Niemniej jednak obserwuje się wkraczanie zabudowy wielorodzinnej na tereny mieszkaniowe z dominacją zabudowy niskiej (jednorodzinnej i zagrodowej).
- Zasoby mieszkaniowe Rzeszowa, tj. liczba mieszkań oraz powierzchnia użytkowa mieszkań z roku na rok się zwiększa. Od roku 2018 przyrost ten wyniósł około 20%.
- Średnia powierzchnia przypadająca na jedno mieszkanie utrzymuje się na podobnym poziomie, natomiast przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania przypadająca na jedną osobę wzrasta. Wzrost ten w dużej mierze należy wiązać z przyłączeniem terenów o przeznaczeniu zabudowy jednorodzinnej i zagrodowej.
- Na terenie śródmieścia oraz starszych osiedli mieszkaniowych z powstałą w czasach PRL zabudową wielorodzinną poziom dostępności do podstawowych usług należy uznać ogólnie za wysoki i w większości przypadków wystarczający.
- Problem niskiego nasycenia usługami publicznymi dotyczy w szczególności terenów włączonych do miasta po 2005 r. w szczególności tych, gdzie intensywnemu rozwojowi budownictwa mieszkaniowego i dynamicznemu wzrostowi liczby mieszkańców nie towarzyszył rozwój infrastruktury społecznej.
- Za pożądany należy uznać model dostępności 15 min. do podstawowych usług, szczególnie na terenach już zurbanizowanych.
- Ze względu na fakt, iż Rzeszów jest stolicą regionu i miastem o rozwijających się funkcjach metropolitarnych, istotne znaczenie ma rozwój oferowanych usług o znaczeniu ponadlokalnym oraz usług wyższego rzędu, w szczególności w zakresie kultury, a także sportu i rekreacji, co przekłada się także na atrakcyjność miasta jako potencjalnego miejsca zamieszkania, celu wyjazdów turystycznych czy lokowania nowych inwestycji.
- Niezbędna jest poprawa infrastruktury dotyczącej oferty kulturalnej miasta, zarówno tej wysokiej, jak popularnej, a także kultury studenckiej, czy szeroko rozumianej kultury alternatywnej.
- Zmiany demograficzne, w tym spadek liczby osób młodych powodują konieczność stworzenia im takich warunków, by chcieli oni wiązać swą przyszłość rodzinną i zawodową z miastem. Oznacza to potrzebę zapewnienia przez miasto szeroko rozumianej wysokiej jakości życia, w tym dostępu do infrastruktury społecznej, by miasto stało się pod tym względem konkurencyjne z innymi ośrodkami miejskimi.
- Istotne jest zachowanie i rozwój miasta jako ośrodka szkolnictwa wyższego, szczególnie w kontekście zmian demograficznych, zmniejszającej się liczby studentów
- i nasilającego się zjawiska rywalizacji o studenta ośrodków akademickich, a także potrzebę rozwoju oferty akademickiej i bazy naukowo-dydaktycznej, a także oferty spędzania wolnego czasu dla studentów, w tym odpowiedniej infrastruktury.
- Czynnikiem wpływającym na jakość życia jest dostęp do terenów zielonych, w tym terenów rekreacyjnych w zieleni. Za konieczne należy uznać zwiększenie oferty takich terenów na obszarze całego miasta, ze szczególnym uwzględnieniem tych, na których intensywnie rozwija się budownictwo mieszkaniowe.

- Z uwagi na dynamicznie zmieniającą się sytuację demograficzną miasta konieczne jest wypracowanie systemu monitorowania struktury demograficznej z podziałem na osiedla. Obserwacja sytuacji w mieście jest szczególnie istotna z uwagi na znaczny odsetek młodych mieszkańców, którzy mogą zmieniać plany dotyczące osiedlania się i zakładania rodzin w Rzeszowie. Decyzje młodych rzeszowian są istotne w kontekście planowania systemu usług publicznych czy rozbudowy infrastruktury technicznej i społecznej na obszarze poszczególnych osiedli.
- Konieczne jest elastyczne podejście do funkcji poszczególnych instytucji publicznych zlokalizowanych na terenie rzeszowskich osiedli. W związku ze zmianami struktury demograficznej osiedli, a tym samym nowymi oczekiwaniami i potrzebami mieszkańców, niezbędna będzie modyfikacja pierwotnych funkcji instytucji publicznych i dostosowywanie ich oferty oraz działań do potrzeb mieszkańców danej części miasta.
- Obiekty zdrowia i opieki społecznej zlokalizowane są w dużej mierze w obrębie starych granic administracyjnych miasta. Na obrzeżach miasta brakuje jest tego typu placówek. Ta część miasta jest bardzo słabo obsłużona pod tym względem.
- Rzeszów posiada stosunkowo mało placówek pomocy społecznej związanej z opieką nad osobami starszymi, osób z niepełnosprawnościami oraz placówek opieki hospicyjnej. W związku z narastającym zjawiskiem starzenia się społeczeństwa Rzeszowa należy rozwijać możliwości korzystania z tych form opieki.
- Należy rozwijać system placówek dziennego pobytu dla różnych grup potrzebujących, w tym placówki wsparcia dziennego, domy i kluby seniora, dzienne domy pomocy czy warsztaty terapii zajęciowej.
- Miasto Rzeszów dysponuje dobrze rozbudowaną siecią lokalnej infrastruktury kulturalnej. Posiada stosunkowo łatwo dostępną sieć bibliotek publicznych oraz domów kultury, które oferują bogaty zakres usług.
- Obiekty kulturalne o charakterze ogólnomiejskim i regionalnym zlokalizowane są w przeważającej większości w rejonie śródmieścia.
- Rzeszów, jako stolica województwa, mimo intensywnego rozwoju charakteryzuje się relatywnie niewielką liczbą obiektów świadczących usługi wyższego rzędu z zakresu kultury i rozrywki, a także niewielką liczbą instytucji kultury wysokiej.
- Jednymi z najbardziej rozpoznawalnych i często odwiedzanych rzeszowskich obiektów kultury są prowadzone przez miasto Muzeum Dobranoczek, a także Podziemna Trasa Turystyczna.
- Bardzo istotną rolę na mapie kulturalnej miasta pełnią obiekty i instytucje niepubliczne i komercyjne takie jak: galerie, kluby muzyczne, a także niektóre puby, często będące organizatorami niewielkich wystaw, koncertów oraz innych wydarzeń artystycznych.
- Mimo dużej liczby studentów, można mówić o zaniku kultury studenckiej i związanych z nią obiektów kultury.
- Na terenie miasta brak komercyjnych obiektów pozwalających na organizację koncertów, imprez dla kilkuset widzów.
- Podstawę polityki kulturalnej miasta stanowi Strategia Rozwoju Kultury Miasta Rzeszowa na lata 2023-2030, a także Strategia Rozwoju Publiczności Rzeszowskiego Sektora Kultury na lata 2023-2030.
- Podstawowe zaplecze sportowo-rekreacyjne, w postaci boisk przyszkolnych, hal sportowych, czy lokalnych stadionów należy uznać za dobrze rozwinięte. Deficyty występują w zakresie dużych obiektów o znaczeniu ogólnomiejskim oraz regionalnym.
- Miasto dysponuje stosunkowo niewielką liczbą basenów i pływalni, zlokalizowanych głównie przy szkołach.
- W opinii mieszkańców w Rzeszowie brakuje infrastruktury społecznej dotyczącej rekreacji. Wśród potrzebnej infrastruktury społecznej dotyczącej rekreacji mieszkańcy najczęściej wskazywali budowę Aquaparku, kąpielisk, lodowiska, basenu, parku rozrywki oraz ścieżek rowerowych.
- Istotną rolę w sporcie dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych odgrywają kluby sportowe, zrzeszające zarówno osoby uprawiające sport na poziomie wyczynowym jak i amatorskim.
- Sport, w szczególności wyczynowy, stanowi jedną z wizytówek miasta i istotny element kształtowania

wizerunku Rzeszowa.

- Największą i najbardziej powszechną formą wsparcia sportu wyczynowego i powszechnego w Rzeszowie są dotacje dla klubów i stowarzyszeń sportowych realizujących zadania Miasta w zakresie sportu.
- Miasto charakteryzuje się relatywnie dobrze rozwiniętym zapleczem opieki żłobkowej i przedszkolnej, który jest mocno wspierany przez podmioty niepubliczne.
- Na przyłączonych do Rzeszowa po 2005 r. osiedlach: Biała, Załęże, Bzianka, Miłocin – św. Huberta, Zwięzycza oraz Pogwizdów Nowy nie ma żadnej placówki prowadzącej działalność opiekuńczą dla dzieci w wieku 0–2 lat. Osiedla, na których jest największy udział dzieci w wieku żłobkowym, nie dysponują odpowiednim zapleczem do opieki nad nimi.
- Nie wszystkie osiedla mają równy dostęp do placówek przedszkolnych, ale ogólna liczba miejsc w placówkach publicznych i prywatnych zaspokaja potrzeby edukacyjne dzieci w przedziale wieku 3–6 lat. Zapewnienie opieki wszystkim dzieciom w tej grupie wieku wiąże się jednak z potrzebą przewożenia dzieci z terenów słabiej zaopatrzonych w placówki przedszkolne w inne części miasta.
- Ogólna liczba miejsc, jaką dysponują szkoły podstawowe na terenie Rzeszowa, jest wystarczająca dla liczby dzieci w wieku 7–14 lat, ale nierównomierne rozmieszczenie placówek skutkuje niedoborami miejsc na osiedlach z młodą strukturą wieku oraz nadmiarem miejsc na osiedlach „starzejących się”.
- Liczba miejsc w szkołach ponadpodstawowych i policealnych przekracza liczbę uczniów uczęszczających do danej placówki. Jedynie kilka szkół cieszących się renomą ma pełne obłożenie i liczba kandydatów przewyższa liczbę miejsc w placówce. Znaczna część uczniów szkół ponadpodstawowych (ok. 35%) dojeżdża spoza miasta.
- Trwałym zjawiskiem jest spadek liczby osób studiujących. Trend ogólnopolski przekłada się również na uczelnie rzeszowskie. W ciągu dekady ilość studiujących w mieście zmalała o ponad 26 %. Spadek liczy studentów wynika przede wszystkim z przemian demograficznych i zmniejszającej się populacji ludzi młodych, a także mniejszym zainteresowaniem wśród młodzieży studiami po ukończeniu szkoły średniej.
- Spadek liczby studentów skutkuje widocznym w okresie rekrutacji zjawiskiem konkurencji, czy wręcz zabiegania o studenta, poszczególnych ośrodków akademickich oraz uczelni.
- Rzeszów jest jednym z ośrodków akademickich, które ze względu na mniejszą uczelnianą bazę nie mogą bezpośrednio konkurować z czołowymi ośrodkami akademickimi. Są natomiast w stanie kompensować pewne swoje niedostatki przy pomocy określonych cech. W przypadku Rzeszowa jest to m.in. specjalizacja w zakresie kierunków inżynierjno-technologicznych.
- W opracowanym w 2023 r. Indeksie akademickości miast, Rzeszów został sklasyfikowany na 16 miejscu na 31 wiodących miast akademickich w Polsce. Z kolei w badaniach relacji pomiędzy „akademickością” miast a ich rozwojem społeczno-gospodarczym, Rzeszów znalazł się w niewielkiej grupie ośrodków akademickich, które charakteryzują się niżej niż przeciętną akademickością, ale prezentują równocześnie wyżej niż przeciętny poziom rozwoju społeczno-gospodarczego.
- Z punktu widzenia rozwoju miasta jako ośrodka akademickiego, w tym konkurencji ośrodków akademickich, istotne znaczenie ma nie tylko baza naukowo-dydaktyczna poszczególnych uczelni, ale także inna infrastruktura społeczna, z której korzystają studenci. Jest to w przeważającej mierze ogólnodostępna infrastruktura związana m.in. ze zdrowiem, kulturą, sportem, rekreacją czy rozrywką, z której korzystają również inni mieszkańcy miasta.

Gospodarka

- Rozwój gospodarczy miasta wiąże się z wykorzystaniem jego wewnętrznych przewag oraz potencjałów, do których zaliczyć należy m.in. sektor naukowo-badawczy, funkcjonujące struktury klastrowe, dynamiczny rozwój podmiotów prowadzących działalność profesjonalną, naukową i techniczną oraz branży nowoczesnych usług biznesowych, a także funkcjonowanie licznych instytucji otoczenia biznesu.
- Śródmieście, w tym historyczne centrum, stanowi obszar tradycyjnej lokalizacji handlu i usług, w tym drobnego rzemiosła, co stanowi podstawę do ich rozwoju na tym obszarze. Istotne znaczenie dla handlu

- i usług mają ogólnomiejskie targowiska. Wymagają one przede wszystkim działań rewaloryzacyjnych, służących poprawie ich standardu oraz jakości przestrzeni.
- Dla rozwoju gospodarczego miasta istotne znaczenie ma przyciąganie specjalistów oraz środowisk kreatywnych. Oznacza to konieczność podnoszenia atrakcyjności miasta ze względu na jakość życia we wszystkich jego aspektach, w tym dostępu do usług podstawowych i wyższego rzędu, ze szczególnym uwzględnieniem oferty kulturalnej i rozrywkowej, rozwiązań komunikacyjnych, estetyki i jakości przestrzeni, dostępności do terenów zielonych etc.
- W celu ochrony i zapewnienia komfortu mieszkańcom miasta zakłada się potrzebę utrzymania i rozwijania stref aktywności gospodarczej i lokowanie tam działalności produkcyjnej i usługowej, która ze względu na charakter, skalę, bądź potrzeby logistyczne stanowiłaby uciążliwość dla środowiska i mieszkańców.
- Niedostatek dużych terenów inwestycyjnych w mieście rekompensowany jest przez tereny gmin Świlcza, Trzebownisko i Głogów Małopolski. Cechują się one bardzo dobrą lokalizacją, w tym dostępem do infrastruktury transportowej.
- Praktycznie wszystkie oferowane w ramach „PPN–T Rzeszów – Dworzysko tereny inwestycyjne znalazły już nabywców.
- Na obszarze województwa podkarpackiego zidentyfikowano cztery tzw. regionalne inteligentne specjalizacje: lotnictwo i kosmonautyka, informacja i telekomunikacja, motoryzacja, jakość życia. W skali regionu Rzeszów jest ośrodkiem o najwyższej koncentracji przedsiębiorstw zaliczanych do wszystkich czterech inteligentnych specjalizacji, co przekłada się na potencjał do ich dalszego rozwoju.
- Rzeszów jest w skali kraju jednym z kilku ośrodków o populacji na poziomie około 200 tys. mieszkańców, które można określić jako technopolie. Są to centra wyróżniające się działalnością w obszarze zaawansowanej technologii.
- Rzeszów znalazł się wśród 11 miast i obszarów metropolitarnych przodujących w świadczeniu nowoczesnych usług biznesowych. W sektorze nowoczesnych usług biznesowych Polska nie jest już krajem taniej siły roboczej. Obecna przewaga konkurencyjna opiera się m.in. na względach strefy czasowej, lokalizacji, wielkości puli talentów, zdolności do kreatywnego myślenia i wykonywania bardziej złożonych zadań i ról.
- Na obraz gospodarczy miasta, w tym strukturę handlu i usług w mieście, istotny wpływ mają wielkopowierzchniowe obiekty handlowe oraz duże centra handlowo-usługowe. W skali kraju miasto wyróżnia się jedną z najwyższych powierzchni handlowych w przeliczeniu na 1 000 mieszkańców.
- Ze względu na wysokie nasycenie miasta wielopowierzchniowymi obiektami handlowymi, w tym tzw. galeriami handlowymi, nie zakłada się ich dalszego dynamicznego rozwoju.
- W Rzeszowie odnotowuje się regularny dynamiczny wzrost podmiotów świadczących działalność profesjonalną, naukową i techniczną, w tym związaną z wykonywaniem tzw. wolnych zawodów.
- Po latach spadku, stopniowo wzrasta liczba podmiotów zajmujących się handlem detalicznym, co należy wiązać m.in. z coraz większą popularnością sieci głównie niewielkich i średnich sklepów spożywczych działających na zasadzie franczyzy.
- Intensywnie rozwija się handel i usługi internetowe, co przekłada się na strukturę handlu i usług, a także rynek pracy.
- Wpływ na gospodarkę miasta ma bardzo intensywny rozwój budownictwa, w szczególności mieszkaniowego. Wśród mieszkań oddanych do użytkowania przeważają mieszkania w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych. Udział mieszkań z przeznaczeniem na sprzedaż lub wynajem systematycznie rośnie.
- Komercyjne przestrzenie biurowe na terenie Rzeszowa są rozmieszczone punktowo, w różnych częściach miasta. Biurowce nie tworzą charakterystycznych dla dużych ośrodków miejskich większych skupisk kreujących centra biznesowe. Zdecydowana większość z nich znajduje się poza obszarem Śródmieścia. Charakter miasta oraz jego wielkość nie uzasadniają potrzeby tworzenia monofunkcyjnych tzw. „dzielnic biznesowych”, czy większych skupisk biurowców.
- Realizacja kolejnych inwestycji w budynki biurowe z jednej strony świadczy o zapotrzebowaniu na przestrzeń biurową, z drugiej strony część z nich, zwłaszcza o niższym standardzie, nie znajduje

najemców.

- Zainteresowanie inwestorów miastami mniejszymi niż duże metropolie rośnie. Dobrze rozwinięta infrastruktura komunikacyjna, wykwalifikowana kadra, jak również proaktywne wsparcie lokalnych władz powodują że te rynki stają się atrakcyjnymi lokalizacjami dla inwestycji. Firmy, które przenoszą swoje operacje do tych miast, mogą korzystać z dostępu do wykwalifikowanych pracowników bez konieczności konkurencji o nich na przesyconym rynku większych aglomeracji.
- Biorąc pod uwagę kluczowe kryteria lokalizacji, które powinny spełniać powierzchnie logistyczne i powierzchnie przeznaczone pod lekką produkcję, należy zwrócić uwagę na bardzo wysoki potencjał Rzeszowa oraz terenów gmin sąsiednich w zakresie lokalizacji takich inwestycji.
- Dotychczasowy dynamiczny rozwój branży logistycznej, w tym rozbudowa i powstawanie nowych powierzchni i przestrzeni magazynowych, pozwalają zakładać dalszy rozwój tego rodzaju usług (sortownie, składy, magazyny, centra przeładunkowe etc.). Świadczy o tym także obecność na rynku dużych firm deweloperskich specjalizujących się w tego rodzaju nieruchomościach oraz przedsiębiorstw zajmujących się spedycją i logistyką, a także powstanie hubu logistycznego służącego wsparciu walczącej Ukrainy.
- Powołana Rada ds. współpracy z Ukrainą do której zadań należy będzie m.in. koordynowanie polskich działań na rzecz odbudowy Ukrainy i zapewnienie jak największego udziału polskich przedsiębiorstw w powojennej rekonstrukcji tego kraju i jej pierwsze regionalne przedstawicielstwo w Rzeszowie mogą pozytywnie wpłynąć na rozwój gospodarczy miasta i regionu.
- Pozytywnym zjawiskiem jest niski poziom bezrobocia oraz wzrost liczby pracujących. Równocześnie niski poziom bezrobocia wiąże się z niedoborem na rynku pracowników wielu specjalności.
- Coraz więcej pracowników to cudzoziemcy. Wśród nich zdecydowanie największą grupę stanowią migranci z Ukrainy, w tym uchodźcy wojenni. Wyzwaniem pozostaje lepsze wykorzystanie potencjału migrantów, w tym praca zgodna z ich kwalifikacjami.
- Po epidemii COVID 19 sporą popularność zdobyła praca zdalna oraz praca w modelu hybrydowym, jednak w mniejszym niż zakładano w trakcie pandemii zakresie.
- Należy założyć wzrost znaczenia i zastosowania tzw. sztucznej inteligencji. Obecnie trudno przewidzieć skutki jej rozwoju na kwestie gospodarcze, związane z rynkiem pracy, a także codzienne życie mieszkańców, czy przełożenie na zagadnienia związane z szeroko rozumianą polityką miejską.

Turystyka i wizerunek miasta

- Rzeszów jest miastem o umiarkowanych zasobach materialnego dziedzictwa kulturowego stanowiącego podstawę tradycyjnej turystyki krajoznawczej. Posiada natomiast spory potencjał związany z sukcesywnie rozwijaną ofertą handlu i usług czasu wolnego, w tym związanych z gastronomią, rozrywką, sportem i rekreacją oraz kulturą, a także zapleczem hotelowym, wystawienniczym oraz konferencyjnym.
- Rzeszów jest postrzegany jako turystyczne „miasto na jeden dzień”. Kompaktowość miasta, oferta gastronomiczna i kulturalna, a także możliwość obejrzenia wszystkich głównych atrakcji w jedno popołudnie powodują, że jest ono idealnym miejscem na jednodniowy pobyt.
- Rzeszów dla wielu jest miastem, do którego przyjeżdża się przede wszystkim w celach biznesowych (wyjazd służbowy) lub w ramach udziału w konferencji.
- Należy dbać o rozwój turystyki krajoznawczej poprzez wykorzystanie potencjału kulturowego miasta, w tym jego zasobów dziedzictwa kulturowego.
- Na terenie miasta znajdują się liczne obiekty, które mogłyby się stać podstawą nowych miejskich tras turystycznych, podnoszących jednocześnie potencjał turystyczny miasta. Wśród nich wyróżnić należy m.in.: obiekty powstałe w okresie galicyjskim, zabytkowe cmentarze, obiekty architektury modernistycznej, obiekty socrealistyczne, obiekty i założenia architektury współczesnej.
- Zidentyfikowany bardzo duży wzrost udzielonych noclegów i liczby turystów zagranicznych w 2022 r. należy wiązać przede wszystkim z wybuchem wojny w Ukrainie. Miasto stało się miejscem spotkań m.in. polityków, urzędników i działaczy społecznych z całego świata, przyciągając liczne organizacje

- humanitarne, polityczne i społeczne oraz dziennikarzy.
- Na terenie miejscowości Jasionka w gminie Trzebownisko znajduje się Centrum Wystawienniczo-Kongresowe G2A Arena oraz Centrum Nauki „Łukasiewicz”. Oddalenie ich od miasta i umiarkowana dostępność powodują, że ich wpływ na potencjał turystyczny Rzeszowa jest mniejszy, niż wynikałoby to z funkcji i potencjału samych obiektów.
- Charakterystycznym dla miasta zjawiskiem jest niska atrakcyjność turystyczna części obiektów zabytkowych, ze względu na ograniczenia w dostępności związana z pełnionymi przez nie obecnie funkcjami.
- Dużym, nie w pełni wykorzystanym potencjałem turystycznym, cechuje się unikatowy schron przeciwatomowy „Marysieńka”, a także imponujący na skale europejską zbiór starej fotografii.
- Podstawowym dokumentem dotyczącym problematyki marki i wizerunku Rzeszowa, który wkrótce straci ważność, jest Aktualizacja Strategii Marki Rzeszowa oraz Programu Promocji Miasta Rzeszowa na lata 2020-2025.
- Zagroženiem dla Rzeszowa jest konkurencja w postaci większych miast, które posiadają bogatszą ofertę kulturalną i turystyczną oraz bardziej stabilny rynek pracy.
- Od wybuchu 24 lutego 2022 r. wojny w Ukrainie, diametralnie zmieniło się znaczenie i sytuacja geopolityczna miasta, a w rezultacie jego postrzeganie i wizerunek. Jak napisała uznana amerykańska agencja prasowa Bloomberg: „wojna zmieniła senne polskie miasto w światowe wrota do Ukrainy”.
- Rzeszów w ciągu 2 lat stał się de facto wielokulturowym międzynarodowym miastem. Stanowi to bardzo duży kapitał i szansę dalszego rozwoju miasta, w bardzo dużej mierze zależną od przyszłej sytuacji międzynarodowej, w tym dalszych losów konfliktu zbrojnego w Ukrainie.
- Rzeszów jest postrzegany jako dynamiczne i rozwijające się miasto, z dużym potencjałem naukowym i gospodarczym. Wysoko ocenia się także jego zadbaną infrastrukturę oraz ogólny poziom bezpieczeństwa, co stanowi istotny atut przyciągający zarówno inwestorów, jak i mieszkańców.
- Negatywny wpływ na wizerunek miasta ma chaos urbanistyczny, w szczególności lokowanie wysokich obiektów niedopasowanych skalą do otoczenia, a także jakość architektury części nowopowstałych obiektów.

Transport i komunikacja

- Jednym z czynników wpływających na jakość życia w mieście jest zapewnienie jego mieszkańcom, a także podróżnym odpowiednich rozwiązań komunikacyjnych, w tym dostępności do transportu publicznego.
- Jednym z głównych problemów miasta jest niekompletność podstawowego układu drogowego, w szczególności brak domknięć kolejnych pierścieni obwodnic. Uzupełnienie podstawowej sieci drogowej pozwoli na znaczną eliminację z obszaru miasta ruchu tranzytowego.
- Narastający w mieście ruch samochodowy coraz częściej skutkuje niewydolnością sieci drogowej. Oznacza to potrzebę zmiany w zakresie podejścia do komunikacji. Dalszy rozwój infrastruktury drogowej skierowany jedynie w kierunku zwiększania przepustowości nie rozwiąże problemów, skutkując dalszym wzrostem ruchu samochodowego.
- Konieczne jest prowadzenie działań zmierzających do ograniczenia ruchu samochodowego w mieście, w szczególności w śródmieściu w tym jego zabytkowym centrum, przy jednoczesnym rozwijaniu usług transportu publicznego.
- Istotny potencjał do rozwoju transportu publicznego stanowi Podmiejska Kolej Aglomeracyjna. Wymaga ona ścisłego powiązania z miejskim systemem komunikacji publicznej.
- Rosnąca liczba połączeń kolejowych, w szczególności generowanych przez Podkarpacką Kolej Aglomeracyjną powoduje wstrzymywanie ruchu drogowego i pieszego na przejazdach kolejowych, co przyczynia się do rosnącego paraliżu komunikacyjnego, najbardziej odczuwalnego w centrum miasta.
- Ograniczenie ruchu samochodowego oznacza potrzebę rozwijania infrastruktury dla pieszych, pozwalającej na traktowanie pieszego jako pełnoprawnego i uprzywilejowanego uczestnika ruchu, jako

najsłabszego i najbardziej narażonego na niedogodności.

- Zmiana priorytetów w zakresie transportu wymaga rozwoju transportu multimodalnego i odpowiedniej polityki parkingowej, z czym związane są potrzeby tworzenia węzłów przesiadkowych integrujących różne formy transportu.
- Obecnie w Rzeszowie i gminach przyległych nie funkcjonuje system „parkuj i jedź”. Za załączek takiego systemu mogą być uznane mini parkingi w pobliżu nowych przystanków kolejowych realizowanych w ramach Podkarpackiej Kolei Aglomeracyjnej.
- Miasto posiada niedostatecznie rozwiniętą infrastrukturę rowerową. Pożądany jest jej rozwój pozwalający nie tylko na wykorzystanie roweru w celach rekreacyjnych, ale także jako pełnoprawnego środka transportu, by zapewnić wygodne przemieszczanie się pomiędzy poszczególnymi częściami miasta, w tym słabo obecnie dostępnym historycznym centrum, a także skomunikowanie z terenami gmin sąsiednich.
- Postępujące zmiany klimatyczne, a także problemy z jakością powietrza wiążą się z ograniczeniem ruchu samochodowego, rozwojem elektromobilności, w tym potrzebami infrastrukturalnymi w tym zakresie, m.in. w postaci stacji ładowania pojazdów, a także wprowadzeniem tzw. stref transportu zeromisyjnego.
- Kształtowanie stref uspokojenia ruchu w centrach miast oraz na terenach osiedli jest konieczne dla zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i komfortu użytkowników niezmotoryzowanych. Konieczne jest wprowadzenie odpowiednich rozwiązań infrastrukturalnych zgodnych z założeniami przestrzennymi.
- Rozwój układu drogowego, infrastruktury transportu publicznego, czy parkingowej nie może rozwijać się w sposób przypadkowy. Stąd koordynacja, kierunek i kolejność realizowanych działań w zakresie rozwoju systemu transportowego powinien wynikać z analiz symulacyjnych umożliwiających uwzględnienie łącznych efektów działań w zakresie rozwoju poszczególnych podsystemów transportowych w celu uzyskania efektu synergii.
- Wdrożenie uchwalonego w 2025 roku Planu zrównoważonej mobilności miejskiej dla ROF, w którym zostały wypracowane zasady spójnej międzygminnej koncepcji systemu transportowego wraz z kierunkami działań i kreowaniem przyszłej współpracy dla zrównoważonego rozwoju w dziedzinie mobilności. Dokument ten posłuży także do pozyskiwania funduszy unijnych na zadania związane z transportem.

Infrastruktura techniczna

- Rozwinięta i nowoczesna infrastruktura techniczna, w postaci sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, gazowniczej, telekomunikacyjnej czy ciepłowniczej bezpośrednio przekłada się na jakość życia mieszkańców. Jest także czynnikiem wpływającym na stan środowiska.
- Systemy infrastruktury technicznej w mieście są dobrze rozwinięte, w większości charakteryzują się dobrym stanem technicznym, posiadają rezerwy, co umożliwia ich dalszą rozbudowę.
- Na obszarach przeznaczonych pod zabudowę niezbędna jest rozbudowa i budowa nowych elementów systemów infrastruktury technicznej. Konieczne jest podejmowanie działań modernizacyjnych, oraz poprawiających jakość i niezawodność dostarczanych usług.
- Istotne znaczenie ma przygotowanie infrastruktury technicznej do zmian klimatu i związanych z nimi gwałtownych zjawisk pogodowych oraz wzrostu zapotrzebowania na energię.
- Konieczna jest rozbudowa systemu ciepłowniczego, z uwagi na konieczność ograniczania niskiej emisji, oraz zwiększanie udziału ekologicznych zeroemisyjnych źródeł energii poza obszarem dostępnym do zasilania z sieci ciepłowniczej.
- Coraz większy problem w mieście stanowi gospodarowanie wodami opadowo-roztopowymi. Za celowe należy wskazać konsekwentne wdrażanie koncepcji „miasta-gąbki”, zakładającej maksymalne zatrzymanie wód w miejscu ich występowania, w szczególności poprzez rozwój tzw. zielono-błękitnej infrastruktury. Znacząco poprawi to jakość życia mieszkańców, odciąży systemy kanalizacyjne, a także przyczyni się do zwiększenia bioróżnorodności i odporności miasta na ekstremalne zjawiska pogodowe.
- Odpowiedzialność za gospodarowanie wodami opadowymi jest rozproszona pomiędzy różne miejskie

- jednostki organizacyjne, co utrudnia efektywne zarządzanie zasobami, a także może wydłużać czas reakcji w sytuacjach kryzysowych. Skoncentrowanie zadań związanych z gospodarką wodami opadowymi i roztopowymi w jednym wydziale lub spółce miejskiej mogłoby znacząco usprawnić procesy decyzyjne oraz zwiększyć efektywność zarządzania tymi zasobami.
- Opracowanie kompleksowego Programu rozwoju systemu kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem małej retencji powinno obejmować błękitno-zieloną infrastrukturę.
- Wprowadzenie stosowania indywidualnych zbiorników retencyjnych w ramach planowanych inwestycji znacząco zwiększyłoby potencjał retencyjny miasta.
- Rozbudowa systemu zaopatrzenia w wodę, powinna zostać poszerzona o wspierające narzędzia teleinformatyczne monitorujące - od jakości wody w ujęciu do zagrożeń występujących bezpośrednio na sieci. Wskazane jest opracowanie planu awaryjnego zaopatrzenia w wodę dla miasta.
- Biorąc pod uwagę zwiększone obciążenie oczyszczalni ścieków komunalnych wynikające z rozwoju miasta oraz intensywnych zjawisk pogodowych, kluczowa będzie rozbudowa i modernizacja Komunalnej Oczyszczalni Ścieków w Rzeszowie.
- Konieczne jest dążenie do likwidacji zbiorników bezodpływowych poprzez rozbudowę systemu kanalizacji sanitarnej, aby spełnić unijne normy i poprawić efektywność systemu odprowadzania ścieków zgodnie z celami Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
- Odsetek mieszkańców Rzeszowa korzystających z sieci gazowej stale spada. Jest to spowodowane m.in. wykorzystaniem w nowym budownictwie wielorodzinnym głównie energii elektrycznej do przygotowania posiłków oraz ciepła z sieci ciepłowniczej do ogrzania mieszkań.
- Istotnym jest przygotowanie na nadchodzące zmiany w regulacjach dotyczących ograniczenia wykorzystania paliw kopalnych i przejście na odnawialne źródła energii i zeroemisyjne w budownictwie, zgodnie z tzw. dyrektywą budynkową oraz unijną polityką klimatyczną.
- Potrzebna będzie integracja sieci gazowej z systemami opartymi o odnawialne źródła energii, takimi jak biometan czy wodór, co jest odpowiedzią na europejską politykę dekarbonizacji. Należy rozważyć budowę biometanowni w celu zwiększenia niezależności energetycznej miasta.
- Konieczne jest prowadzenie przez miasto racjonalnej gospodarki odpadami, w szczególności nastawionej na gospodarkę obiegu zamkniętego.
- Rzeszów osiąga wymagane przepisami prawa poziomy recyklingu oraz ograniczania masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji. Natomiast przy aktualnych rozwiązaniach systemowych i wykorzystaniu posiadanej infrastruktury problematyczne może okazać się osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu w przyszłości
- Obowiązujące prawo krajowe oraz UE obligują do podejmowania działań prowadzących do transformacji ku gospodarce niskoemisyjnej z wykorzystaniem OZE. Na terenie miasta przewiduje się przede wszystkim rozwój instalacji OZE bazujących na energii słonecznej.

Dziedzictwo kulturowe

- Dziedzictwo kulturowe Rzeszowa jest wynikiem wielowiekowego narastania tkanki miejskiej, a dzisiejszy krajobraz Rzeszowa stanowi nawarstwienie elementów historycznych i współczesnych. Najwięcej obiektów zabytkowych znajduje się w historycznym centrum miasta.
- Rzeszów charakteryzuje się umiarkowanymi zasobami materialnego dziedzictwa kulturowego. Stan zabytków na terenie miasta jest zróżnicowany. Te najwartościowsze wpisane są do rejestru zabytków i w przeważającej większości są w dobrym stanie technicznym.
- Zabytkowy obszar śródmieścia, mimo prowadzonych od lat intensywnych działań mających na celu poprawę stanu zagospodarowania i estetyki, nadal obejmuje tereny wymagające podjęcia działań rewaloryzacyjnych.
- Należy dążyć do ochrony historycznej i kulturowej tożsamości Rzeszowa poprzez odpowiednie kształtowanie jego przestrzeni, ze szczególnym poszanowaniem krajobrazu miasta, w tym dawnych

przyłączonych do miasta wsi.

- Przy wprowadzaniu nowego zainwestowania należy zwrócić szczególną uwagę na konieczność ochrony, wyeksponowania i w pewnych przypadkach uatrakcyjnienia terenów o wysokich walorach kulturowych i krajobrazowych.
- Za istotne należy uznać objęcie ochroną zabytkowych obiektów i założeń, w tym charakterystycznych dla przykładów architektury modernistycznej, m.in. związanych z powstaniem Centralnego Okręgu Przemysłowego, wznoszonych po wojnie obiektów socrealistycznych, a także wartościowych dzieł współczesnej architektury i urbanistyki, stanowiących tzw. dobra kultury współczesnej.
- Za główny problem związany z ochroną dziedzictwa kulturowego należy uznać presję inwestycyjną, przede wszystkim związaną z lokalizacją nowej zabudowy – głównie mieszkaniowej, w mniejszym stopniu o innych funkcjach. Dotyczy ona przede wszystkim terenów atrakcyjnych inwestycyjnie.
- Istotnym problemem jest wzmożony ruch samochodowy w historycznym centrum, a także bardzo liczne w przestrzeni miejskiej nośniki reklamowe często instalowane na obiektach zabytkowych, co wymaga podjęcia odpowiednich działań. Miasto nie posiada obecnie kompleksowych regulacji w tym zakresie, w postaci tzw. uchwały krajobrazowej.
- Na terenie miasta znajdują się liczne obiekty zabytkowe, w tym nieużytkowane, które przy odpowiednim zagospodarowaniu bądź nadaniu nowej funkcji mogłyby w istotny sposób wzbogacić ofertę usług publicznych czy komercyjnych miasta, podnosząc jednocześnie jego potencjał kulturowy i turystyczny.
- Zauważalnym na terenie miasta negatywnym zjawiskiem jest nadawanie istniejącym, a także nowym obiektom czy założeniom przestrzennym nazw w żaden sposób nie powiązanych, a często wręcz sprzecznych, z historią czy tradycją danego miejsca, co negatywnie wpływa na zachowanie i kształtowanie historycznej tożsamości miasta oraz jego mieszkańców.
- Na terenie miasta Rzeszowa znajdują się liczne nie będące zabytkami dzieła współczesnej architektury i urbanistyki, które, ze względu na swoje walory, powinny podlegać zachowaniu i ochronie jako dobra kultury współczesnej.
- Obiekty stanowiące uznane dzieła współczesnej architektury i urbanistyki charakteryzują się bardzo dobrym lub dobrym stanem technicznym. Wyjątkiem jest Pomnik Walk Rewolucyjnych znajdujący się w złym stanie technicznym. Stanowi on najbardziej rozpoznawalny obiekt w przestrzeni miasta i jeden z jego symboli. Obiekt wymaga ochrony zarówno faktycznej jak i prawnej.

Środowisko i adaptacja do zmian klimatu

- Jakość środowiska przyrodniczego, w szczególności powietrza, wód gruntowych i powierzchniowych, poziom hałasu, a także dostępność terenów zielonych w istotny sposób przekłada się na jakość życia mieszkańców oraz atrakcyjność miasta dla potencjalnych przyszłych mieszkańców i inwestorów.
- Walory krajobrazowe Rzeszowa, w tym zróżnicowane ukształtowanie terenu, wymagają uwzględnienia w kształtowaniu przestrzeni miasta. Tereny cenne przyrodniczo wymagają ochrony poprzez ograniczenie lub właściwe kształtowanie zabudowy w ich rejonie. Dotyczy to głównie dolin rzecznych oraz terenów na obrzeżach miasta, położonych na kierunkach przeważających wiatrów.
- Tereny cenne przyrodniczo, jeżeli przepisy odrębne tego nie wykluczają, mogą zostać wykorzystane dla celów rekreacyjno-wypoczynkowych. Tereny te stanowią kluczowe elementy systemu przyrodniczo-klimatycznego, który wpływa na odpowiednie kształtowanie środowiska w mieście, a także jest niezbędny dla zachowania bioróżnorodności oraz do adaptacji miasta do zmian klimatu.
- Wśród potrzeb należy wskazać zwiększenie dostępu mieszkańców do terenów zielonych, jako miejsca odpoczynku i rekreacji mieszkańców, a także zwiększenie ilości terenów zielonych, jako czynnika wpływającego na jakość i stan środowiska, ograniczającego zjawiska takie jak hałas czy niska emisja, a także częściowo pozwalającego ograniczać skutki postępujących zmian klimatu. Potrzeby te dotyczą wszelkich form zieleni urządzonej, w szczególności parków, skwerów, czy miejskich zieleńców.
- Do istotnych potrzeb należy zwiększenie powierzchni wszelkich innych form zieleni, w tym zieleni

- izolacyjnej, umieszczonej w pasach drogowych czy związanej z prowadzeniem uciążliwej działalności gospodarczej.
- Należy zachować dotychczas niezabudowane tereny zielone położone w dolinie Wisłoka, stanowiącej jeden z kluczowych elementów systemu ekologicznego miasta, a także inne cenne przyrodniczo tereny.
- Istotnym elementem systemu zieleni są ogrody działkowe. Mają one nie tylko znaczenie przyrodniczo-klimatyczne, ale także stanowią istotną tradycyjną formę rekreacji i wypoczynku mieszkańców miasta, rekompensując po części niedobór terenów zieleni urządzonej. Za pożądane należy uznać zachowanie ogrodów działkowych oraz dopuszczenie lokalizacji nowych.
- Wskazane jest utrzymanie terenów leśnych, a także z uwagi na wysokiej klasy gleby – terenów produkcji rolniczej, w celu zapewnienia miastu korzyści: ekonomicznych, społecznych, ekologicznych i klimatotwórczych.
- Należy wykluczyć z zabudowy tereny położone w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz położone w granicach osuwisk, a także uwzględnić w lokalizacji zabudowy tereny o dużych spadkach oraz zagrożone wystąpieniem procesów geodynamicznych poprzez lokalizowanie zabudowy o niskiej intensywności.
- Stan powietrza w granicach Rzeszowa w ocenach rocznych nie budzi zastrzeżeń. Jednak lokalnie w okresie grzewczym, w szczególności na terenach o gorszym przewietrzaniu i gorszych warunkach morfologicznych, na skutek wykorzystywania drewna i węgla do ogrzewania budynków, pojawia się zjawisko smogu. Należy dążyć do ograniczenia tego rodzaju źródeł ciepła.
- Dla poprawy i ochrony dobrego stanu powietrza należy stosować proekologiczne nośniki energii cieplnej, w tym odnawialnych źródeł energii, sieci gazowej i miejskiej sieci ciepłowniczej, a także ograniczać indywidualny ruch samochodowy poprzez rozwój transportu zbiorowego oraz zwiększać powierzchnię terenów zieleni w granicach miasta.
- Za pożądane należy uznać opracowanie Planu zarządzania błękitno-zieloną infrastrukturą jako narzędzie koordynacji i monitorowania przedsięwzięć rekomendowanych i podejmowanych na podstawie obowiązujących dokumentów strategicznych i planistycznych. Z uwagi na szczególne znaczenie drzew w przestrzeni miast (przyrodnicze, krajobrazowe, społeczne), integralnym elementem planu powinien być Plan zarządzania drzewostanem miejskim.
- Niezabudowane fragmenty osiedla Bzianka znajdują się w granicach korytarzy ekologicznych, będących elementem sieci korytarzy, które pełnią istotną funkcję dla populacji dużych ssaków leśnych i spójności siedlisk: leśnych i wodno-błotnych. Należy dążyć do ich zachowania
- Należy wdrażać działania naprawcze oraz inne mające na celu poprawę jakości powietrza, w tym ograniczanie niskiej emisji, określone w dokumentach miasta oraz Samorządu Województwa Podkarpackiego.
- Głównym źródłem hałasu w mieście jest hałas komunikacyjny, w szczególności drogowy. Działania z zakresu ochrony klimatu akustycznego powinny odnosić się przede wszystkim do odpowiedniego kształtowania infrastruktury komunikacyjnej, w szczególności drogowej, a także polityki planistycznej miasta.
- Rzeszów znajduje się w grupie gmin o największym zanieczyszczeniu światłem w skali kraju.
- W granicach Rzeszowa występuje zjawisko powodzi. Dla Wisłoka oraz jego dopływów, Strugu, Mrowli i Lubczy, opracowano mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego. Wysokie ryzyko niebezpieczeństwa wystąpienia powodzi dotyka 1,33% powierzchni miasta, średnie – 2,05%. Tereny narażone na zalewanie należy zagospodarować w sposób nieutrudniający spływu wód powodziowych. Dla pozostałych dopływów Wisłoka brak jest udokumentowanych danych dotyczących zasięgu zalewania wodami powodziowymi, co stwarza problemy dotyczące prawidłowego zagospodarowania ich dolin.
- Układ terenów zieleni miejskiej powinien zapewniać właściwe warunki zdrowotne, klimatyczne i wypoczynkowe.
- Najlepszy dostęp do zieleni urządzonej posiadają mieszkańcy osiedli najbardziej zurbanizowanych. Ludność osiedli zlokalizowanych na obrzeżach miasta mają ograniczony dostęp do terenów rekreacyjnych.

Obszary te wymagają doinwestowania w zakresie rekreacji i wypoczynku w terenach zielonych.

- W Rzeszowie funkcje rekreacyjno-wypoczynkowe pełnią również tereny zieleni nieurządzonej zlokalizowane głównie w przyłączonych terenach. Otwarte obszary rolne i leśne (zieleni naturalnej) wykorzystywane do rekreacji indywidualnej posiadają wysoki potencjał rekreacyjno-wypoczynkowy dla mieszkańców miasta, wymagają jednak rozbudowy infrastruktury, co wymagałoby stosunkowo niewielkich nakładów finansowych w stosunku do zysków, tym bardziej, że stanowią w znacznej części własność miasta lub Skarbu Państwa.
- Obszary miejskie, z uwagi na znaczną powierzchnię terenów zurbanizowanych i uszczelnionych, stanowią obszary najbardziej wrażliwe na zmiany klimatu. Zjawisko zmian klimatu przejawia się m.in. wzrostem temperatur powietrza, powstawaniem tzw. miejskich wysp ciepła oraz nasileniem niebezpiecznych zjawisk pogodowych tj.: gwałtowne powodzie miejskie i lokalne podtopienia. Zjawiska te są już na stałe obecne w przestrzeni miasta.
- Dla zmniejszenia odczuwalności negatywnych skutków zmian klimatu należy dążyć do rozwoju błękitno-zielonej infrastruktury, stosowania rozwiązań z jej zakresu w różnej skali w dostosowaniu do planowanego zagospodarowania terenu.
- Należy podejmować również działania mitygacyjne polegające na rozwoju terenów zieleni urządzonej, ogólnodostępnej, stosowaniu różnych form zieleni w terenach zabudowy, ochronie drzew i właściwej polityce nasadzeń zastępczych.
- Najbardziej narażone na skutki wzrostu temperatury są dwie grupy wiekowe: dzieci do lat 5 oraz seniorzy powyżej 65 lat. W Rzeszowie, z uwagi na wzrost liczby seniorów, podejmowane winny być działania ukierunkowane w szczególności na ochronę tych grup mieszkańców.
- Uczestnictwo miasta w misjach UE „100 neutralnych klimatycznie i inteligentnych miast” oraz „Przystosowanie się do zmiany klimatu”, a także realizowany projekt „NEEST – Obszary neutralne klimatycznie i zrównoważone środowiskowo” stanowią szansę na prowadzenie efektywnych działań z zakresu adaptacji do zmian klimatu.

Kapitał społeczny i aktywność obywatelska

- W ramach realizacji zadań z zakresu polityki społecznej miasto współpracuje z organizacjami pozarządowymi w oparciu o uchwalany corocznie Program współpracy Miasta Rzeszowa z organizacjami pozarządowymi.
- Miasto nie ma zasobów, by samodzielnie realizować wszystkie zadania publiczne. Zlecenie zadań publicznym organizacjom pozarządowym usprawnia funkcjonowanie usług publicznych i poszerza ich zakres. Należy zapewnić odpowiednie warunki do dalszego rozwoju i pogłębiania współpracy Miasta Rzeszowa z organizacjami pozarządowymi.
- Podmioty ekonomii społecznej działające na pograniczu sektora przedsiębiorczości oraz sektora organizacji pozarządowych odrywają istotną rolę w działaniach na rzecz m.in. integracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych marginalizacją społeczną, tworzeniu miejsc pracy, czy świadczeniu usług społecznych użyteczności publicznej.
- Na przyłączonych do miasta dawnych terenach wiejskich istotnym przejawem aktywności obywatelskiej, a także formą budowania i pielęgnowania tożsamości lokalnej jest działalność kół gospodyń, lokalnych klubów sportowych czy Ochotniczych Straży Pożarnych.
- Frekwencja wyborcza w mieście generalnie cechuje się znacznym zróżnicowaniem na poszczególnych osiedlach, co może świadczyć o różnym stopniu aktywności obywatelskiej.
- Rzeszowski Budżet Obywatelski jest obligatoryjnym dla miast na prawach powiatu narzędziem włączania mieszkańców w proces współdecydowania o swoim mieście. Należy dążyć do dalszego rozwoju tej formy współpracy.
- Rozwijaną w ostatnich latach formą współpracy władz miasta z różnymi grupami mieszkańców i innych

- osób związanych z miastem są rady społeczne. Pełnią one funkcję doradczą-opiniującą w sprawach dotyczących życia społeczno-gospodarczego Rzeszowa
- Wybory do Rad Osiedli cechują się bardzo niską frekwencją. Zjawisko to nie jest charakterystyczne jedynie dla Rzeszowa, ale dotyczy całej Polski.
- Rady Osiedli mają potencjał by stać się aktywnym forum współpracy między samorządem miasta, a mieszkańcami poszczególnych osiedli.
- Istotny atut miasta i wyjątkowe miejsce w skali kraju stanowi rzeszowski Urban Lab, jako przestrzeń wymiany myśli, poglądów, pomysłów, inspiracji. Należy również promować i rozwijać działalność powstałego niedawno Międzynarodowego Centrum Integracji FENIKS.
- Obowiązujące przepisy ogólnokrajowe, a także stosowna uchwała Rady Miasta Rzeszowa obligują samorząd miasta do rozwoju konsultacji społecznych, a także wzmacniania działań o charakterze partycypacyjnym.
- Wybuch wojny na Ukrainie spowodował uruchomienie bardzo wielu oddolnych inicjatyw pomocowych wśród mieszkańców miasta. Skutkowało także napływem licznych instytucji i organizacji niosących wsparcie i pomoc.
- Za istotne należy uznać włączenie migrantów w różne przejawy aktywności obywatelskiej w celu ich integracji ze społecznością miasta.

Polityka społeczna i bezpieczeństwo publiczne

- Kluczowym dokumentem Miasta Rzeszowa dotyczącym problematyki społecznej jest Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Rzeszowa na lata 2023-2030.
- Główne problemy społeczne to: ubóstwo, bezdomność, przemoc w rodzinie, uzależnienia. Należy monitorować przyczyny i skalę problemów społecznych w Rzeszowie, w tym na poszczególnych osiedlach.
- Podstawowym dokumentem z zakresu polityki społecznej miasta jest Strategia rozwiązywania problemów społecznych miasta Rzeszowa na lata 2023-2030. Miasto posiada i realizuje szereg programów z zakresu polityki społecznej.
- Starzenie się społeczeństwa wymaga rozwijania usług kierowanych do seniorów. Wśród nich wyróżnić można dwie grupy osób. Są to seniorzy młodszy, nadal aktywni społecznie, często również zawodowo, wymagający zapewnienia im możliwości realizacji ich pasji i aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym miasta. Druga grupa to seniorzy starsi, wymagający jako osoby o szczególnych potrzebach, specjalnej opieki a także odpowiednich rozwiązań infrastrukturalnych, transportowych czy w zakresie kształtowania przestrzeni publicznych.
- Na terenie miasta prowadzone są liczne działania kierowanych do seniorów, dotyczące szeroko rozumianej integracji społecznej, kultury oraz sportu. Wynika to w głównej mierze z oczekiwań seniorów, którzy mogą korzystać z oferty podmiotów publicznych, jak i organizacji pozarządowych, realizowanej na poszczególnych osiedlach.
- W kontekście rozwoju tzw. silver economy oraz szeroko rozumianych usług senioralnych istotne znaczenie ma fakt, iż jakość życia to jedna z tzw. inteligentnych specjalizacji województwa podkarpackiego, silnie obecna również na terenie miasta Rzeszowa.
- Samotność to zjawisko, które dotyka różne grupy społeczne oraz różne grupy wiekowe, urastające do rangi poważnego problemu społecznego i cywilizacyjnego. Osoby samotne częściej cierpią na różne schorzenia somatyczne, nerwice, czy zaburzenia lękowe i depresyjne.
- Narastanie syndromu samotności negatywnie przekłada się nie tylko na jakość życia ludzi, lecz także na efektywność gospodarki, funkcjonowanie sektora ochrony zdrowia, a nawet na funkcjonowanie demokracji. O ile działania dotyczące problematyki samotności osób starszych wpisują się w politykę senioralną, to brakuje systemowych działań dotyczących młodzieży i młodych dorosłych.
- W latach 2018-2022 w Rzeszowie można zaobserwować ogólny wzrost liczby przestępstw. Zmniejszała

się natomiast liczba przestępstw popełnianych przez nieletnich.

- Z badań przeprowadzonych na potrzeby Rzeszowskiej Diagnozy Społecznej 2021 wynika, że mieszkańcy Rzeszowa deklarują wysoki poziom bezpieczeństwa. Uwagę zwraca dużo niższe poczucie bezpieczeństwa uczniów szkół ponadpodstawowych na tle pozostałych ankietowanych grup.
- Kwestie związane z bezpieczeństwem publicznym stały się szczególnie istotne w związku z toczącą się wojną na Ukrainie, a także rolą Rzeszowa w działaniach wspierających Ukrainę.
- W kontekście wojny na Ukrainie, ale także coraz częstszego występowania gwałtownych zjawisk pogodowych bardzo istotnym problemem o charakterze ogólnopolskim jest brak przepisów dotyczących funkcjonowania obrony cywilnej. Po pojawieniu się nowych rozwiązań prawnych konieczna jest ich szybka implementacja na szczeblu lokalnym.
- Przeprowadzona w całym kraju w tym w Rzeszowie inwentaryzacja budowli ochronnych oraz stworzenie na jej podstawie aplikacji nie rozwiązuje problemu dostępu ludności do miejsc schronienia. Kontrola NIK wykazała, że przedstawione w raporcie dane są nierzetelne i mogą stwarzać fałszywe poczucie bezpieczeństwa u mieszkańców. W przypadku realnego zagrożenia opracowana na jej podstawie aplikacja nie zapobiegnie np. przepełnieniu poszczególnych obiektów. Nie wskazuje bowiem mieszkańcom konkretnego miejsca schronienia, a jedynie wszystkie dostępne w okolicy.

Polityka przestrzenna

- Okres 2006–2021 to czas intensywnych zmian granic administracyjnych. W tym czasie miasto zwiększyło swoją powierzchnię z 53,59 km² do 129,01 km², a więc ponad dwukrotnie. Liczba mieszkańców wzrosła ze 163,5 tys. do 198,5 tys.
- Rzeszów zbliżając się do liczby 200 tys. mieszkańców pozostaje miastem średniej wielkości, ośrodkiem wojewódzkim rozwijającym niektóre funkcje metropolitarne. Miasta takie często uznawane są za optymalne pod względem jakości życia.
- W skład powiększanego od 2006 r. miasta weszły tereny zagospodarowane – zarówno te o rozwiniętej infrastrukturze, ściśle powiązane funkcjonalnie i komunikacyjnie z miastem, jak i słabo zaludnione i zagospodarowane, a także tereny rolne, leśne i nieużytki.
- Zmianom granic towarzyszył intensywny rozwój przestrzenny nowo przyłączonych terenów, przejawiający się przede wszystkim powstawianiem nowej zabudowy mieszkaniowej. Ułomny system planowania przestrzennego oraz dotychczasowa polityka planistyczna miasta, doprowadziły do rozlewania się zabudowy miejskiej oraz związanych z tym szeregiem negatywnych zjawisk, w szczególności chaosu urbanistycznego.
- Ponad połowa terenów Rzeszowa to tereny rolne i leśne, natomiast tereny mieszkaniowe stanowią 21%. Na terenie miasta dominują grunty osób fizycznych
- (65% powierzchni miasta), następnie gminy Miasto Rzeszów.
- Pokrycie mpzp świadczy o prowadzeniu polityki przestrzennej danej jednostki terytorialnej. Na tle innych analizowanych w ramach diagnozy miast wojewódzkich, Rzeszów prezentuje się najgorzej pod względem pokrycia miejscowymi planami.
- W Rzeszowie występuje niekorzystne zjawisko polegające na realizacji inwestycji budowlanych głównie na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Powodem tego jest nie tylko niewielki stopień pokrycia miasta planami miejscowymi, ale również brak uzbrojenia terenów przeznaczonych w planach pod zabudowę.
- Od 2021 r. nastąpiła zmiana w polityce przestrzennej Rzeszowa. Uchwalona została nowa edycja Studium stanowiąca podstawę do opracowania planów miejscowych, których liczba stopniowo rośnie.
- W dalszym ciągu dogęszczane są tereny zainwestowane, głównie te położone w centralnych rejonach miasta. W przypadku Rzeszowa nie jest to zjawisko korzystne, ze względu na dużą gęstość zaludnienia tych terenów (co dało asumpt do rozszerzenia terytorium miasta). Ponadto dogęszczanie zabudowy odbywa się głównie kosztem terenów zieleni, w tym nadrzecznej, która wymaga ochrony przed zabudową.
- Zabudowa postępuje również na łatwych do uzbrojenia terenach niezainwestowanych, co należałoby uznać

za zjawisko korzystne gdyby nie fakt, że nowe obszary zabudowy, głównie mieszkaniowej, wykształcają się często jako obszary monofunkcyjne, dodatkowo o stosunkowo niskim standardzie zagospodarowania, tj. o niskich parametrach dróg, o słabej dostępności do transportu publicznego czy infrastruktury społecznej.

- Znaczna ilość wydawanych decyzji o warunkach zabudowy zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktów przestrzennych związanych z kolizyjnym sąsiedztwem zabudowy o różnym charakterze i parametrach (głównie wysokościowych). Aby przeciwdziałać wskazanym nieprawidłowościom, dla wybranych terenów należy priorytetowo sporządzić plany miejscowe.
- Obecnie w przestrzeni miasta wyróżnić można trzy strefy: śródmiejską, miejską, podmiejską, charakteryzujące się różnymi uwarunkowaniami przestrzennymi, a w rezultacie wymagające prowadzenia zróżnicowanych działań.
- W strefie śródmiejskiej obejmującej centralnie położone rejony miasta, w tym śródmieście z historycznym centrum, działania powinny być ukierunkowane na podniesienie prestiżu miasta (nadanie wielkomiejskiego charakteru zagospodarowaniu i zabudowie), a więc rewaloryzację, przekształcenia i uzupełnienia.
- W strefie miejskiej obejmującej tereny miasta położone w granicach administracyjnych do 2006 r. oraz przyległe do nich bezpośrednio tereny położone w granicach dawnych sołectw, działania powinny być ukierunkowane na wzmocnienie wielofunkcyjności (poprawę jakości zamieszkania, dostępności miejsc pracy i wypoczynku) poprzez uzupełnienia i rozwój istniejących terenów zurbanizowanych.
- W strefie podmiejskiej obejmującej obszary położone na obrzeżach miasta, włączone w granice Rzeszowa po 2006 r., działania powinny być ukierunkowane na integrację tych terenów ze strukturą funkcjonalno-przestrzenną miasta, z poszanowaniem ich walorów przyrodniczych oraz wykorzystaniem walorów krajobrazowych.
- Śródmieście, w tym historyczne centrum, ma szczególne znaczenie dla miasta, ze względu m.in. na wysokie walory historyczne i kulturowe, nagromadzenie usług publicznych, w tym wyższego rzędu, lokalizację licznych miejsc pracy stanowiących generatory ruchu, a także presję inwestorską. Wymaga więc ono specjalnego podejścia w zakresie kształtowania przestrzeni, w tym zabudowy, dostępności do terenów zieleni czy rozwiązań komunikacyjnych.
- W sąsiedztwie śródmieścia znajdują się dawne tereny produkcyjne, a także składy i magazyny. Ich lokalizacja, dotychczasowe przeznaczenie oraz jakość zagospodarowania nie są adekwatne do dynamicznego rozwoju miasta. Ze względu na swoją lokalizację i dogodne skomunikowane mają one duży potencjał do przekształceń i rozwoju jako obszary wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową i usługową, skupiające funkcje o charakterze miastotwórczym.
- Istotne dla prawidłowego kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta jest uzupełnianie i wzmocnianie korytarzy rozwoju usług zlokalizowanych wzdłuż głównych ulic wylotowych oraz dróg tworzących pierścieniowy układ komunikacyjny miasta, a także równoczesne równomierne rozmieszczanie usług i nieuciążliwej produkcji w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych, w celu minimalizowania dojazdów do pracy.
- Za konieczne należy uznać zachowanie walorów przestrzennych i rozwiązań urbanistycznych starszych osiedli mieszkaniowych o dobrze ukształtowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Charakteryzują się one dobrą dostępnością do usług publicznych, dużą ilością zieleni oraz dobrym skomunikowaniem. Za istotne należy uznać utrzymanie i podnoszenie standardów zamieszkania (w tym powierzchni mieszkalnej) w celu zahamowania odpływu mieszkańców na przedmieścia i w rezultacie pogłębiania zjawiska suburbanizacji.
- Istotne wyzwanie stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej, zarówno jedno- jak i wielorodzinnej powstałej po przemianach ustrojowych, w tym tzw. osiedli deweloperskich. Charakteryzują się one często brakiem bądź niedoborem podstawowych usług publicznych, niezadowalającymi rozwiązaniami komunikacyjnymi, a także niewielką ilością terenów zielonych.
- Rzeszów posiada duży potencjał dalszego rozwoju i kształtowania systemu przestrzeni publicznych. Część jego elementów wymaga niewielkich działań naprawczych, część wykreowania przestrzeni

od podstaw. Obecnie największym problemem jest brak ciągłości systemu, szczególnie w centrum miasta, oraz niedobór powiązań funkcjonalnych z ogólnodostępną zielenią nadrzeczną.

- Centrum miasta, nasycone przestrzeniami publicznymi, posiada nadal duży potencjał do kreacji nowych miejsc. Działania rewitalizacyjne i wzbogacanie centrum o nowe funkcje powinno sprzyjać tworzeniu nowych ciekawych przestrzeni jako alternatywy dla Rynku i ul. 3 Maja.
- Równie istotne dla przestrzeni historycznego centrum, z perspektywy dostępności do przestrzeni publicznych, powinno być stopniowe ograniczanie ruchu samochodowego i ilości miejsc postojowych na rzecz deptaków, placów, wówników, również jako atrakcyjnego przedpola dla budynków i zlokalizowanych w nich usług.
- Realizacja opracowanej w 2023 r. koncepcji urbanistycznej dot. rewaloryzacji i zagospodarowania zabytkowej Hali Targowej wraz placem targowym, targowisko „Jutrzenka”, Stary Cmentarz, Plac Wolności oraz wieżowiec przy ul. Targowej daje szanse wykreowania w ścisłym centrum miasta przestrzeni publicznych wysokiej jakości.
- Znaczna część terenów wojskowych zajmowana jest przez wojsko od czasów Monarchii Austro-Węgierskiej lub od okresu międzywojennego. Początkowo znajdowały się one na peryferiach miasta. Jego rozwój przestrzenny sprawił, że obecnie znajdują się w śródmieściu, w pobliżu historycznego centrum. Z tego względu są to tereny bardzo atrakcyjne pod kątem ewentualnego przyszłego zagospodarowania i nadania nowych funkcji.
- Centralny przebieg Wisłoka daje możliwość zintegrowania różnorodnych terenów w mieście. Atrakcyjna przestrzeń publiczna w zieleni z powiązaniem terenów przyległych do rzeki wpłynie na podniesienie wartości i atrakcyjności zarówno terenów jeszcze niezagospodarowanych, jak i zdegradowanych, przemysłowych i magazynowych.
- Wskazane jest wzbogacenie prawobrzeżnej części doliny Wisłoka w usługi, sport i rekreację, biorąc pod uwagę intensywnie postępującą zabudowę w jej bezpośrednim sąsiedztwie.
- Konieczna jest dbałość o istniejące centra osiedlowe i tworzenie nowych na nowopowstałych osiedlach.

Otoczenie zewnętrzne

- Obowiązujące dokumenty strategiczne o charakterze krajowym, regionalnym i ponadlokalnym, w tym Strategia rozwoju województwa – Podkarpackie 2030 ściśle wiążą miasto z jego obszarem funkcjonalnym.
- Należy dążyć do dalszej współpracy z gminami sąsiednimi w zakresie rozwoju i utrzymania infrastruktury społecznej, technicznej i komunikacyjnej. Rzeszowski Obszar Funkcjonalny stanowi formalną podstawę rozwoju i zacieśnienia współpracy z samorządami sąsiednich gmin.
- Naturalnym elementem spajającym przestrzeń miasta oraz sąsiednich gmin jest dolina rzeki Wisłok.
- Zapisy dokumentów planistycznych i strategicznych miasta oraz ROF pozwalają na identyfikację potencjalnych Obszarów Strategicznej Interwencji w rozumieniu przepisów ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.
- Miasto charakteryzuje znaczna liczba umów partnerskich. Geograficzna bliskość znacznej części z będących partnerami Rzeszowa miast daje szczególne szanse na rozwój i zacieśnienie codziennej współpracy.
- Miasto jest członkiem wszystkich najważniejszych ogólnopolskich organizacji zrzeszających jednostki samorządu terytorialnego, w tym Unii Metropolii Polskich, co stanowi podstawę do rozwijania współpracy, w tym wspólnego dbania o interesy samorządów.